

- 3) adres zamieszkania,
- 4) numer ewidencyjny PESEL,
- 5) wskazanie adresu lub konta bankowego, na które ma być doręczana lub dokonywana wypłata świadczenia,
- 6) oświadczenie o niepobieraniu z innego organu emerytalno-rentowego lub z innego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych:
 - a) emerytury lub renty,
 - b) ryczałtu energetycznego oraz świadczenia wypłacanego w wysokości dodatku kombatanckiego,
 - c) świadczenia pieniężnego przysługującego na podstawie odrębnych przepisów z tytułu pracy przymusowej lub innych represji,

7) oświadczenie o nieosiąganiu dochodów z tytułu pracy, pozarolniczej działalności gospodarczej podlegającej ubezpieczeniu społecznemu lub z tytułu rolniczej działalności gospodarczej podlegającej obowiązkowemu ubezpieczeniu rolników.

3. Do wniosku należy dołączyć decyzję o przyznaniu przez Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych uprawnień określonych w ustawie.

§ 3. Świadczenia są finansowane w trybie określonym w art. 24 ustawy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

110

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1997 r.

w sprawie zasad rejestrowania normatywnych aktów prawnych wydawanych przez organy administracji rządowej.

Na podstawie art. 14 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. Nr 106, poz. 492 i Nr 156, poz. 775) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Normatywne akty prawne wydawane przez ministrów podlegają rejestracji w rejestrze przepisów resortowych prowadzonym przez Ministra Sprawiedliwości.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy normatywnych aktów prawnych:

- 1) podlegających ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej lub w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,
- 2) z zakresu obronności państwa i Sił Zbrojnych oraz o charakterze tajnym lub poufnym.

§ 2. W celu dokonania rejestracji ministrowie przesyłają Ministrowi Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia wydania, normatywny akt prawny, wraz z jego uzasadnieniem.

§ 3. Jeżeli zarejestrowany normatywny akt prawny utracił moc obowiązującą, minister, który wydał ten akt, zawiadamia Ministra Sprawiedliwości w ciągu 14 dni, chyba że utrata mocy wynika z aktu podlegającego rejestracji w rejestrze przepisów resortowych. Zawiadomienie stanowi podstawę do wykreślenia aktu z rejestru.

§ 4. 1. Minister Sprawiedliwości odmówi zarejestrowania normatywnego aktu prawnego, jeżeli akt ten jest niezgodny z aktem prawnym wyższego rzędu lub w inny sposób narusza obowiązujący system prawa.

2. O odmowie zarejestrowania normatywnego aktu prawnego Minister Sprawiedliwości zawiadamia ministra, który wydał ten akt. Zawiadomienie o odmowie zarejestrowania powinno zawierać uzasadnienie oraz wnioski dotyczące usunięcia wskazanych uchybień.

3. Minister, który otrzymał zawiadomienie o odmowie zarejestrowania normatywnego aktu prawnego, jest obowiązany, w ciągu 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, rozpatrzyć wnioski Ministra Sprawiedliwości. W razie nierozpatrzenia wniosków, Minister Sprawiedliwości powiadamia Prezesa Rady Ministrów.

4. Jeżeli minister, który otrzymał zawiadomienie o odmowie zarejestrowania normatywnego aktu prawnego, nie podzieli stanowiska Ministra Sprawiedliwości, może zwrócić się o rozstrzygnięcie do Prezesa Rady Ministrów. Wystąpienie do Prezesa Rady Ministrów, wraz z uzasadnieniem, wnosi się za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości.

5. Minister Sprawiedliwości przedstawia Prezesowi Rady Ministrów wystąpienie, o którym mowa w ust. 4, wraz z aktami sprawy.

§ 5. Minister Sprawiedliwości corocznie przedstawia Prezesowi Rady Ministrów informację dotyczącą normatywnych aktów prawnych nadesłanych przez ministrów do zarejestrowania w rejestrze przepisów resortowych.

§ 6. Przepisy rozporządzenia dotyczące ministrów stosuje się do osób, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 4 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 84, poz. 426, z 1995 r. Nr 38, poz. 184 i Nr 150, poz. 729 oraz

z 1996 r. Nr 106, poz. 488), oraz do kierowników urzędów centralnych.

§ 7. Rejestr przepisów resortowych, prowadzony na podstawie przepisów dotychczasowych, staje się z dniem wejścia w życie rozporządzenia rejestrem, o którym mowa w tym rozporządzeniu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

111

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA, ZASOBÓW NATURALNYCH I LEŚNICTWA

z dnia 20 grudnia 1996 r.

w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane gospodarki wodnej i ich usytuowanie.

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414 oraz z 1996 r. Nr 100, poz. 465, Nr 106, poz. 496 i Nr 146, poz. 680) zarządza się, co następuje:

Dział I

PRZEPISY OGÓLNE

Rozdział 1

Przepisy wstępne

§ 1.1. Rozporządzenie ustala warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane gospodarki wodnej, zwane dalej „budowlami hydrotechnicznymi”, i ich usytuowanie, przy zachowaniu przepisów Prawa budowlanego, odrębnych ustaw i przepisów szczególnych, a także ustaleń Polskich Norm.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy budowie, odbudowie i rozbudowie obiektów budowlanych gospodarki wodnej.

3. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do obiektów budowlanych podstawowych melioracji wodnych w rozumieniu przepisów prawa wodnego.

§ 2. Budowle hydrotechniczne na obszarach szkód górniczych, parków narodowych, krajobrazowych i uzdrowisk oraz w pasie nadbrzeżnym podlegają również przepisom odnoszącym się do tych obszarów.

§ 3. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą budowli morskich i melioracji szczegółowych.

§ 4. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) budowli hydrotechnicznej — rozumie się przez to budowlę, wraz z urządzeniami i instalacjami technicznymi z nimi związanymi, służące gospodarce

wodnej oraz kształtowaniu zasobów wodnych i korzystaniu z nich, a w szczególności: zapory ziemne i betonowe, jazy, upusty, przelewy i spusty, śluzy żeglugowe, wały przeciwpowodziowe, przepusty, śluzy wałowe i mnichy, siłownie i elektrownie wodne, ujęcia śródlądowych wód powierzchniowych, wyloty ścieków, czasze zbiorników wodnych, wraz ze zboczami i skarpami, pompownie, kanały, sztolnie, rurociągi hydrotechniczne, syfony, lewary, akwedukty, stopnie wodne i progi, budowle regulacyjne na rzekach i potokach, grodze, nadpoziomowe stawy gromadzące substancje płynne i półpłynne, porty, baseny, zimowiska, pirsy, mola, nabrzeża, bulwary, pochylnie i falochrony na wodach śródlądowych, przepławki dla ryb, w tym łososiowatych,

2) budowli piętrzącej — rozumie się przez to każdą budowlę umożliwiającą stałe lub okresowe utrzymanie wzniesionego ponad przyległy teren lub akwen zwierciadła wody bądź substancji płynnej lub półpłynnej,

3) wysokości piętrzenia budowli hydrotechnicznej — rozumie się przez to różnicę rzędnej maksymalnego poziomu piętrzenia i rzędnej zwierciadła wody dolnej, odpowiadającej przepływowi średniemu niskiemu; w przypadku prognozowanej erozji dna rzeki lub kanału należy uwzględnić również tę erozję; gdy budowla nie styka się z dolną wodą, przyjmuje się odpowiednio najniższą rzędną bezpośrednio przyległego terenu naturalnego lub uformowanego sztucznie,

4) normalnym poziomie piętrzenia (NPP) — rozumie się przez to najwyższy eksploatacyjny poziom zwierciadła wody w okresach poza wezbraniami:

a) dla budowli hydrotechnicznych piętrzących wody okresowo (np. wały przeciwpowodziowe) za